

vor Side vilde søge at komme denne Jordlovgivning til Livs. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem var kommet til denne Slutning; den er i alt Fald ganske fejlagtig. Vi har udtrykkelig fra vor Side hævdet og hævder stadig, at vi anser det for en udmærket Foranstaltning; at der oprettes smaa Jordbrug, men vi har lige saa stærkt hævdet, at vi ønsker dem oprettet saaledes, at der er Garanti for, at disse Hjem kan blive gode og lykkelige Hjem, der kan give de Folk, som skal bo i dem, virkelige Eksistensmuligheder: Vi ønsker, at de skal blive til Middelstandshjem, vi ønsker ikke, at der paa Landet kunstig oprettes en Del Hjem, hvis Beboere bliver et Landboproletariat. Det ærede Medlem var ude at lyse efter vor Stilling til Driftsloaen til disse Hjem. Det Lovforslag, som den højtærede Landbrugsminister forleden bebudede at ville fremsætte, gaaende ud paa at yde saadanne Driftsloaen, kunde jeg tænke mig, at vi vilde støtte fuldt ud. Det fremgaar af de Udtalelser, jeg har fremsat under denne Forhandling, at vi fra vor Side kunde tænke os at øve Retfærdighed i dette Spørgsmaal, idet jeg Gang paa Gang har paapeget, at de Mennesker, der i Aar skal oprette saadanne smaa Jordbrug, vil blive stillet betydeligt gunstigere end de, der sidste Aar oprettede saadanne Brug.

Jeg kan ikke undlade at fremsætte endnu en lille Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Olufson i Anledning af hans Udtalelser eller, rettere sagt, det lille Ordskifte; han havde med et andet æret Medlem forleden Dag. Det ærede Medlem angreb jo ret stærkt Landbostanden i Almindelighed, idet det ærede Medlem paastod, at denne ved Selvangivelse af Ejendommenes Værdi, naar de skulde ansættes til Ejendomsskyld, systematisk skjulte de Værdier, Ejendommene havde. Men i samme Aandedræt udtalte det ærede Medlem, at vi maatte jo anse ham for at være Idiot, hvis han selv vilde opgive sin Ejendoms Værdi. Jeg kan ikke nægte, at denne Udtalelse forbavsede mig i allerhøjeste Grad. Vil man reformere paa dette Omraade og paatale, at Landbostanden efter ens Mening i Almindelighed skjuler Ejendommenes Værdi, maa man selv være Foregangsmand og give Stødet til, at Ejendommenes fulde Værdi virkelig opgives til Vurderingsmyndighederne; man maa ikke gaa sammen med hele den store Skare, hvis Bestræbelser gaar ud paa at skjule Ejendommenes Værdi for den vedkommende Skattemyndighed. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem næste Gang, naar Vurderingsmændene kom-

mer, er kommet paa bedre Tanker og vil følge sine egne gode Anskuelser i Retning af, at man skal opgive sin Ejendoms fulde Værdi til Ejendomsskyld. Eksemplets Magt er stor, det kunde jo være, at det smukke Eksempel, han paa den Maade gav, vilde virke frugtbringende paa hele den By, i hvilken han bor, og at Virkningen vilde strække sig over det hele Land. I saa Fald vilde det ærede Medlem virkelig for en Gangs Skyld have udført en fortjenstfuld Handling.

Jeg skal slutte disse mine Bemærkninger med at udtale Haabet om, at den Forhandling, der er ført i disse Dage, maa foranledige Folk til at tænke noget dybere over hele dette Forhold og fra de Mænds Side, som leder denne Udstykning, maa bevirke, at disse Mennesker med stor Forsigtighed sigter hele det Menneskemateriale, der skal gaa ud og overtage disse Brug, thi det er nemlig nødvendigt for ikke at lokke flere Mennesker i Ulykke, end der allerede er lokket gennem disse Love.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde i sin Tale forleden, at han ikke vidste, hvorfor jeg havde fremdraget, at Statshusmandslovene havde virket saa fortrinligt. Derpaa skal jeg svare det ærede Medlem. Da man fra konservativ Side fra første Begyndelse har advaret mod de Vilkaar, som Statshusmændene gik ind til, og det altsaa har vist sig, at 90 pCt. er gaaet ind til gode Kaar, og denne Spaadom saaledes er gjort eftertrykkelig til Skamme, har jeg fremdraget dette for at vise det ærede Medlem, at det kan være farligt nu at ville fremture i Paastanden om, at den nye Jordlov, Loven af 1919, ikke vil komme til at virke efter sin Hensigt, og at de paagældende Brugere ikke vil komme til at føre en betrygget Eksistens. Det vil de saa meget sikrere komme til, som de nu kan faa tilstrækkelig store Jordlodder, saaledes at de netop vil kunne eksistere ved Arbejdet paa deres eget Brug.

Saa sagde det ærede Medlem, at Statshusmandbruget i Klinte — ikke, som det ærede Medlem sagde, paa 10 Tønder Land, men, som jeg udtrykkelig sagde — det staar i Fortrykket —, paa 7 Tønder Land —, som nu i Foraaret er solgt til 23 000 Kr., aldeles ikke kunde bruges som Eksempel til derpaa at bygge nogen Mening om, at et endnu bedre Brug paa 10 Tønder Land og paa